

wie woont hier?

Onder het motto: je huis zegt wie je bent, vroeg esta personal organisator Valérie Soetens (die dagelijks bij anderen opruimt en organiseert) twee huizen te 'lezen'. Aan de hand van foto's karakteriseert ze wie er wonen. Puur op inrichting, zonder informatie vooraf. En, klopt het een beetje?

personal organisator over huis

1

*'Dit is een meisjeshuis.
En moeder heeft het voor
het zeggen qua inrichting'*

personal organisator over huis

2

*'Het zou me niet
verbazen als hier een
homostel woont'*

huis 1

personal organiser: 'Dit is duidelijk een huis waar een gezin woont, een 'Kitsch Kitchen-huis'. Waarschijnlijk met veel meisjes. De moeder heeft het voor het zeggen wat betreft de inrichting. De man in het huis vindt het allemaal prima.'

bewoner: 'Dit klopt heel goed. Ik hou erg van meidenspullen, van dingen die tegen kitsch aanzitten. Ik heb de mazzel dat we drie meisjes hebben: Madelief van 8, Rozemin van 7 en Bloesem van 5. Ik merk dat ze mijn smaak al overnemen. Jeroen sputtert weleens tegen, maar dat heeft niet veel zin. Hij is heel gemakkelijk, als hij maar op een bank kan zitten die lekker zit.'

personal organiser: 'Mijn aanname is dat de moeder veel thuis bij de kinderen is. Nu besteedt ze veel tijd aan huis, tuin en de kinderen, straks gaat ze weer werken.'

bewoner: 'Dit klopt grotendeels, ik werk na-

melijk maar één dag per week als kinderopvangleidster. Het is wel uit nood geboren, ik ben minder gaan werken omdat mijn oudste dochter autistisch is en een forse verstandelijke handicap heeft. Ik realiseer me nog elke dag hoe fijn deze oplossing is. Ik kan er veel voor haar zijn, iedereen kan komen spelen en ik kan naar elke schoolvoorstelling.'

personal organiser: 'Het is een huis van hoger opgeleiden die wel wat geld te besteden hebben. Het mag iets kosten, de spullen zijn met zorg en liefde uitgezocht. Het ziet er landelijk uit, maar het kan ook in een buitenwijk van een stad staan.'

bewoner: 'Ze zit er naast, dit huis is niet ons eigendom en bijna alles spullen zijn 'krijgertjes' of komen van de kringloopwinkel. Jeroen mag vanwege zijn werk als boswachter van het Arnhemse Park Sonsbeek dit huis huren. Alles is goedkoop, tot aan de apparatuur aan toe. We geven totaal niet om materiële zaken.'

personal organiser: 'Het ziet er op de foto's

netjes uit, maar ik denk dat het huis netjes is gemaakt. Oorspronkelijk liggen er veel spulletjes, gewoon op tafel en verspreid in de woonkeuken. Dit is een stijl waarbij mensen graag verzamelen en van vol houden. Het rommelige zou hier ook wel passen.'

bewoner: 'Als ik nu om me heen kijk, denk ik: dit zou ik niet in esta willen. Ik probeer als enige in het gezin het huis netjes te houden. Er moet wel orde in de chaos zitten. Voor Madelief leg ik veel spullen op een vaste plek, het huis moet voor haar overzichtelijk blijven. Maar het blijft een kleurrijk, vol geheel met veel tierlantijntjes.'

personal organiser: 'Dit is wel een trendgevoelig huis, in deze fase van hun leven past dit huis goed. Het is heel kindvriendelijk: vrolijk, kleurig en positief. Het nodigt uit tot samen dingen doen als tekenen, bij de kachel zitten, naar buiten als het mooi weer is. Dit huis is knus en heeft als uitgangspunt het gezin. Het is als het ware om het gezin heen gebouwd.'

personal organiser:

'Hier wonen hoger opgeleiden die wel wat te besteden hebben'

bewoner:

'Bijna alle spullen zijn 'krijgertjes''

wat zegt de professional over deze twee huizen?

huis 2

personal organiser: 'De bewoner doet iets met mode of styling. Als ik zo die paspop zie in de kamer, zou het me ook niks verbazen als hier een homostel woont. In ieder geval wonen hier geen kinderen.'

bewoner: 'Ik ben taxichauffeur en beeldend vormgever: ik maak decors en ontwerp kostuums. Ik woon alleen op deze grote en ruime zolderetage. Ik moet wel lachen om haar gok dat hier een homostel zou wonen, al begrijp ik dat niet zo. Misschien omdat er spullen in mijn inrichting verwijzen naar een creatief beroep? Ze ziet wel goed dat er geen kinderen wonen, het ziet er te netjes uit.'

personal organiser: 'Het huis is strak gestileerd, zonder de gezelligheid uit het oog te verliezen. Het interieur heeft een frisse uitstraling door het gebruik van natuurlijke materialen en de kleur wit. De bollampen en stoelen geven de kamer een industriële sfeer.'

bewoner: 'Ik hou erg van architectuur, van structuur en textuur van bepaalde materia-

len, dus die industriële sfeer klopt. Haar observatie dat mijn huis 'strak gestileerd' is, is juist. Mensen die bij mij binnenkomen, zeggen dat ook, maar vinden het geheel niet kil. Dat vind ik fijn om te horen, want ik vind een warme sfeer ook belangrijk. En die frisse uitstraling was inderdaad de bedoeling.'

personal organiser: 'Wat me opvalt aan dit huis, is dat de bewoner spullen uitstalt en bijna museumachtig heeft neergezet. Zoals de opgestapelde berg oude koffers, dat is absoluut niet functioneel, het is eerder voor de sier. En dat valt op, ook bij de boeken: ze liggen op tafel uitgestald zoals in een boekhandel. Ik weet niet of er iets in die koffers zit. Als er spullen in zitten, is het ook wel weer een slimme opbergplaats. Zeker als je geen berging hebt.'

bewoner: 'De koffers zitten bomvol gekkigheidjes: rekwisieten, brieven, troepjes. In mijn vak verzamel je zó veel. Wat klopt, is dat ik hou van uitstellen. Het is toch leuker om de voorkant van de boeken te zien dan de

ruggen? Dan pas zie je de mooiigheid ervan. Uitstellen nodigt uit tot kijken en ik vind het leuk als mijn gasten dat doen.'

personal organiser: 'Dit lijkt me het huis van iemand met een druk leven, die thuiskomt en rust wil. Er mogen niet te veel indrukken zijn, het is vrij basic. Het huis heeft een vrouwelijke touch, maar zonder dat die heel dominant aanwezig is.'

bewoner: 'Dit klopt zeker, ik wil de basis rustig houden. Ik wil geen gekleurde muren, daar word ik chaotisch van. Het hoge en lichte van mijn etage vind ik erg prettig. Mijn banen zijn niet 'vrouwelijk', al ben ik door mijn werk als decorbouwer en kostuumontwerper wel veel bezig met het neerzetten van een bepaalde sfeer.'

personal organiser: 'Met die losstaande foto's in de gang weet ze nog niet precies wat ze wil, al zijn die foto's wel belangrijk voor haar. Aan de kast in de werkkamer hangen aan de ene kant jurken, de andere kant helmen. Misschien geeft dat op een creatieve >

personal organiser

'Hier wonen geen kinderen'

bewoner

'Het is niet dat ik roep: aaah, niet aankomen!'

1

bewoner: 'Jeroen zegt weleens: als stippels en plastic uit de mode raken, hebben we een leeg huis. Maar het huis zelf zal altijd goed blijven. Het zou kunnen dat we nog van stijl veranderen, maar nu kan ik me er nog niks bij voorstellen. Als de meisjes ouder worden, zal het huis vanzelf wel iets strakker worden en minder vol liggen met tasjes en speelgoed. Valérie heeft in veel opzichten gelijk. Grappig dat ze dacht dat wij rijk zouden zijn, dat straalt het huis ook wel uit. Ze ziet goed dat in en om het huis intensief geleefd wordt. Dit is geen plek waar mensen pas na zessen binnenkomen.'

In het boswachtershuis wonen Jeroen (35 en inderdaad, boswachter), Olga Glissenaar (35, leidster kinderopvang) en hun kinderen Madelief (8), Rozemijn (7) en Bloesem (5).

en dit zijn de bewoners...

2

manier de mannen- en de vrouwenkant van de kledingkast aan?'

bewoner: 'Ik heb de foto's expres niet opgehangen, zo kun je er meer mee. Ik kan sommige foto's naar voren halen, anderen weer naar achteren zetten. Ook hier vind ik het uitstallen belangrijk. Een leuke gedachte over de kast, maar hij klopt niet. De brandweerscherm en veiligheidshelmen vind ik gewoon mooi en heb ik opgehangen ter inspiratie. De jurken komen van theaterproducties en de paspop gebruik ik ook echt om kleding op te proberen of eromheen te draperen. Valérie's impressie is zeker goed getroffen, al is mijn interieur vrij helder. Ze kijkt goed. Er wonen inderdaad geen kinderen. Alleen vind ik mijn huis wel kindvriendelijk: kinderen mogen best aan mijn spullen zitten, er zitten juist speelse dingen tussen. Het is niet dat ik roep: 'Aaah, niet aankomen!'

Femke van Neerven (42, beeldend vormgever, taxichauffeur) woont alleen op een zolderetage.

personal organiser Valérie Soetens 'rommel is voor niemand inspirerend'

Valérie Soetens: 'Het is een taboe, je eigen rommel niet kunnen opruimen. Mensen zijn vaak bang dat ik ze daarop zal veroordelen, maar die rommel zelf interesseert me niet. Waarom het zover is gekomen, dát is interessant. Mensen moeten zich weer gelukkig gaan voelen in hun huis. Rommel belemmert mensen te focussen op wat belangrijk is. Het leidt af en kost veel energie. Rommel is voor niemand inspirerend.'

Natuurlijk moet je organisatietalent hebben en overzicht kunnen houden, maar goed luisteren is het belangrijkste. Ik probeer aan te voelen wat mensen belangrijk vinden, maar dat is niet altijd meteen duidelijk. Als ze zeggen dat ze spullen willen houden, kan dat twee dingen betekenen: ze willen ze echt houden of ze kunnen nog niet loslaten. Dan zit er nog een emotie aan vast en zijn ze nog niet in staat er afstand van te doen. Door te praten, en door mensen daadwerkelijk door hun spullen te laten gaan, laten ze het los. 'Kijk je er nog weleens naar? Wat ga je straks doen als het hier is opgeruimd?' vraag ik. Ik ben doortastend, maar laat mensen in hun waarde. Het zijn hún spullen en zij moeten ermee verder. Het is niet dat ik binnenkom en aanwijs: dat moet weg en dat. Daarom werk ik ook samen met mijn klanten, zij moeten door dat loslaatproces heen. Daar komen ook veel emoties bij los, er vloeien weleens tranen, maar er wordt ook veel gelachen.'

Iemand belt mij als de berg spullen te groot wordt en ze vastlopen: een garage is volgestroomd, de administratie is jarenlang niet geordend of een heel huis staat vol spullen. Het kan ook een relatie onder druk zetten. Stellen gaan dan langs elkaar heen leven om de rommel van de ander te ontpopen. Wat ik ook merk, is dat huizen vol rommel vaak vaker zijn dan mensen willen. Logisch, want het is moeilijk om goed schoon te maken als een kamer vol tassen en dozen staat en je eromheen moet zuigen. Zodra het wat leger wordt, pakken we de stofzuiger of stofdoek

erbij. Ik zie hoeveel lucht het mensen geeft als hun huis weer is opgeruimd.'

Spullen zijn stil, andere zaken vragen letterlijk aandacht. Als mensen zelf grootschalig gaan opruimen, blijven ze vaak lang hangen bij elke doos of ze laten zich afleiden door de telefoon of hun kinderen. Als ik er ben, moeten ze door. Ik hou ze bij de les. Ook bij een scheiding help ik met het uitzoeken van het huisraad. Dat is pijnlijk en verdrietig en het is niet wat je hoopte toen je aan die relatie begon, maar het is zo. Het scheelt dat ik neutraal ben, ik veroordeel niemand en hoor de verhalen van beide kanten aan.

Ik praat met mijn klanten om erachter te komen wat voor doel ze hebben. Is hun huis een plek waar ze veel tijd met hun gezin willen doorbrengen? Of heeft het een sociale functie en ontvangen ze er hun vrienden? Is het een plek waar ze tot rust willen komen? Mensen die veel verzamelen, hebben vaak van huis uit meegekregen dat spullen belangrijk zijn en ontlenen er hun geluk aan. Ze kopen veel, gooien niets weg en maken stapeltjes van alle spullen. Of iemand koopt cadeautjes om 'alvast in huis te hebben', en eindigt met twee kasten vol nooit gegeven cadeaus. Het kopen geeft een kortdurend gevoel van geluk, van iets in je bezit hebben, maar een week later zien ze de stapel spullen en denken pff...

Wat voor effect mijn werk heeft, verschilt per persoon. Sommigen krijgen de geest en doen niets anders dan opruimen, bij anderen kom ik af en toe terug om ze alert te houden. Het liefst doe ik klussen in één keer. Als er veel tijd tussen zit, worden mensen zich niet bewust van hun patroon. Als je in één keer doorzet, hebben ze ook een beter overzicht van wat ze hebben. Wanneer er veel tijd verstrijkt voor ik weer kom, zijn de spullen intussen verplaatst en vermeerderd en zijn mensen inmiddels weer vervallen in hun oude patroon.' <<

Valérie Soetens is 35 en heeft een zoontje, Sam van 9.

Zo veel spullen dat je niet meer weet waar je het zoeken moet? Past je huis niet meer bij je persoonlijkheid? Stuur een mail met foto('s) naar esta.foto@sanoma-uitgevers.nl en wie weet, komt Valérie Soetens bij je thuis als reddende engel.

Personal organiser, in Nederland was ze de eerste die zich zo noemde. Valérie Soetens ruimt huizen op en ordent administraties. Het intakegesprek doet Soetens bij mensen thuis of op kantoor: de plek die aangepakt moet worden. Gemiddeld duurt dat een uur. Na een kennismakingsgesprek loopt Soetens door de ruimtes om een inschatting te maken van wat er moet gebeuren. Kosten hiervoor zijn € 30, maar die worden niet in rekening gebracht als ze wordt ingehuurd. Haar tarief is € 60 per uur en ze maakt een plan van aanpak, waarin ze stelt hoe lang ze nodig denkt te hebben. Naast opruimen en ordenen wordt ook bepaald wat er met de spullen moet gebeuren: houden, kringloopwinkel, grofvuil, prullenbak of rommelmarkt.

Met haar klanten bespreekt ze wanneer ze tijd hebben om gezamenlijk aan de slag te gaan. Soms is ze in een paar uur klaar met een opdracht, maar ze is ook weleens twee maanden bezig geweest met het opruimen van een groot, volkomen dichtgeslibd huis. **Meer informatie: www.personalorganiser.nl**

Wil je Valérie Soetens gratis over de vloer krijgen, doe dan mee met deze unieke esta-actie. Ze komt tot je huis weer overzichtelijk is, maximaal 25 uur lang. Niet afwachten? Ga dan naar Soetens site, www.personalorganiser.nl. Als esta-lezer krijg je van september t/m november 10% korting!

Meedoen kan t/m 21 augustus 2009. Mail ons niet alleen je foto('s), maar ook een duidelijke omschrijving van de situatie bij je thuis, samen met je adres en telefoonnummer. Mail naar esta.foto@sanoma-uitgevers.nl o.v.v. personal organiser. De winnaar krijgt schriftelijk bericht. Over de uitslag kan niet worden gecorrespondeerd